

Loppersum wint Baansportprijs

Loppersum De vereniging MFAC uit Loppersum heeft de Baansportprijs gewonnen. Die prijs werd zondag uitgereikt bij het Motorsportgala. MFAC organiseert grasbaanraces op internationaal niveau. De halve finale van het EK zijspannen werd afgelopen jaar in Loppersum verreden. Dit jaar wordt de finale in het dorp gehouden.

Wethouder Pier Prins felicitert voorzitter Peter Post van MFAC met de bijzondere trofee en trakteert op taart.

Gebak en finale EK voor MFAC

De algemene ledenvergadering van Motor, Fiets en Automobiellclub (MFAC) Loppersum kreeg donderdagavond een extra feestelijk tintje.

LOPPERSUM

Kort na aanvang stapte sportwethouder Prins binnen met een grote doos gebak. Namens de gemeente feliciteerde hij de motorclub met de onderscheiding Baansport Trofee 2012.

De wethouder sprak tevens de waardering uit voor de inzet, vasthoudendheid en flexibiliteit waarmee MFAC Loppersum het afgelopen jaar in zeer korte tijd de halve finale EK grasbaan zijspannen heeft georganiseerd, nadat de beoogde organisatie in Engeland had afgezegd.

"Ondanks de slechte weeromstandigheden lukte het de mensen van de motorclub om een groot evenement neer te zetten," aldus Prins. Voorzitter Peter Post reageert verrast. "De wethouder stapte plotseling binnen met een taart. Natuurlijk hebben we de vergadering even gestopt om met alle leden, met daaronder veel van onze vrijwilligers, hier even van te genieten. Het is mooi dat de gemeente onze inspanningen waardeert, dat geeft aan dat we goed bezig zijn. Ook de internationale motorbond

UEM heeft blijkbaar waardering voor ons, want we mogen dit jaar de finale van de EK Zijspannen als MFAC Loppersum organiseren. Deze wordt gehouden op 31 augustus 2013."

Baansport Trofee 2012

De Motor, Fiets en Automobiellclub Loppersum, organisator van de grasbaanraces in Loppersum, heeft vorige maand tijdens het jaarlijkse KNMV motorsportgala in Doetinchem de Baansport Trofee 2012 gekregen. Deze prestigieuze prijs werd door

de motorsportbond KNMV uitgereikt vanwege de fantastische inzet en organisatie van de halve finale van het EK Zijspannen

Dat de MFAC Loppersum deze onderscheiding heeft gekregen is bijzonder. De Baansport Trofee wordt alleen uitgereikt bij bijzondere verdiensten en normaal gesproken gaat deze trofee naar een coureur of zijspancombinatie. De MFAC Loppersum is de derde organisatie in ruim 30 jaar die deze prijs heeft ontvangen.

Trofee beloning voor inzet MFAC Loppersum

Tijdens het jaarlijkse KNMV Kampioensgala in Doetinchem heeft de MFAC Loppersum op 13 januari de Baan-sporttrofee uitgereikt gekregen. De MFAC Loppersum kreeg deze prestigieuze prijs als erkenning voor fantastische inzet van de vereniging voor de grasbaansport. In 2012 lieten de Loppers zien uit welk hout men gesneden is door na het afgelasten van de halve finale EK zijspannen in Engeland binnen twee weken de organisatie van dit evenement in Loppersum rond te krijgen. Voorzitter Peter Post van de MFAC Loppersum kijkt dan ook met voldoening terug op de afgelopen periode.

door Johan Staal

Op 31 december ontving Post een email van de KNMV dat men het zeer op prijs zou stellen als er op 13 januari, een afvaardiging aanwezig zou zijn op het jaarlijkse Motor Gala in Doetinchem. Binnen het bestuur van de vereniging was de animo echter niet echt groot om

op een zondag even vanuit Loppersum naar de Achterhoek te reizen, zo vertelt Post. „Toen de mail binnenkwam, was er eigenlijk niemand van het bestuur die daar op zat te wachten. Iedereen had eigenlijk wel andere verplichtingen en ik moet ook eerlijk zeggen dat niemand ook maar enig idee had waarom onze aanwezigheid daar noodzakelijk was. Daarom melden

wij keurig bij de bond dat we niet in de gelegenheid waren om met een afvaardiging naar het Gala te komen. Ik had het antwoord echter nog maar koud verstuurd of de telefoon ging al en ik kreeg een van de bestuursleden aan de telefoon. Die benadrukte nog een keer dat men het wel erg zou waarderen als wij toch naar het Gala wilden komen. Uiteindelijk konden we wat schuiven met afspraken en ben ik samen met Gert Jan Maneschijn toch naar Doetinchem vertrokken.”

Gissen

Op de heenreis was het gissen voor het duo waarom de aanwezigheid van een delegatie uit Loppersum dusdanig belangrijk was dat alles en iedereen binnen de bond er zo nadrukkelijk mee bezig was om de Loppers zo ver te krijgen. „Ik moet eerlijk bekennen dat er binnen onze vereniging niemand op het idee was gekomen dat het om deze prestigieuze prijs zou gaan. Dat komt namelijk omdat wij het met al onze vijftig vrijwilligers heel gewoon vinden wat wij doen. Wij proberen er ieder jaar weer voor te zorgen dat het publiek en coureurs het naar hun zin hebben in Loppersum en meer is het in onze ogen niet. Als wij daar als organisatie in slagen, overheerst bij ons na afloop een gevoel van tevredenheid en blijdschap. Maar al vrij snel daarna kijken we weer uit naar het volgende evenement. Dat is niet omdat we het organiseren van de grasbaanraces op de automatische piloot doen, maar puur omdat we er allemaal heel veel plezier aan beleven om iedereen mooie grasbaansport te bezorgen.”

En zo vond het duo Post en Maneschijn zich opeens terug in de schouwburg van Doetinchem waar tijdens het door ruim 1500 personen uit de motorsport bezochte Gala diverse trofeeën aan de verschillende kampioenen werden overhandigd. Een van de laatste trofeeën die uitgereikt werd, was de Baantrofee. Deze bekendmaking gebeurde via een zandtekening die via een scherm in beeld werd gebracht en waarbij de voorzitter van MFAC Loppersum nog steeds

trillend hoorde een goede spreker. „De weg viel ons niet gemakkelijk en dusdanig zijn de organisatoren van de races op de droefheid van de vereniging”, met een fantastisch evenement was. Maar opnieuw was ik niet aan een afgeven en een legje en naar begin en een lichtje te worden. Ze besloot spijtig was om niet zoveel moeite had gedaan om ons naar Doetinchem te krijgen. Dit liet dat wij binnen twee uur de organisatie van de halve finale EK zijspannen rond hadden gekregen, van waar de KNMV zeiden geweest om ons daar op deze wijze voor te belonen.”

Uiteraard zijn ze in Loppersum terug op de prijs die sinds 1996 voor de derde keer, Arie en Frits gingen Loppersum mee, werd uitgereikt aan een vereniging. Want het is namelijk bij ons standaard dat de trofee naar een persoon of in speciale omstandigheden naar de winnaars in het verleden behoort. Onder anderen Frits Koning, Bert Houtstra, Rocco Thuis, Henk Kros, Jelle Scholten, Thijssen, Toon Marisjeer en Erik Fabrik. „Uiteraard zijn we er als vereniging erg blij mee, vooral nu

■ Peter Post, voorzitter van MFAC Loppersum, met de gewonnen trofee op de 'grasbaan' in Loppersum.

dat het een prijs is die door de kenners wordt toegekend. Dat de prijs te maken had met de wijze waarop wij binnen twee weken de organisatie van een van de halve finales EK zijspannen hebben neergezet, kwam in de bijbehorende oorkonde duidelijk naar voren, zo vertelt Post.

Vrijwilligers

De voorzitter van een club enthousiaste vrijwilligers, zoals hij de MFAC Loppersum betitelt, denkt soms nog wel eens terug aan de dagen voor 14 juli 2012 toen Nederland, en dus ook Loppersum, te maken kreeg met vele liters regen-

water. „Nadat we het verzoek kregen van de KNMV of wij de halve finale wilden overnemen, was het net of de duivel er mee speelde. Opeens kregen wij ook met veel regen te maken. We hebben op een gegeven moment de baan nog afgedekt met zeil om het nog enigszins droog te houden en dat heeft heel veel indruk gemaakt op de officials die in eerste instantie van plan waren om het middagprogramma te laten vervallen. Toen ze echter zagen hoe de baan er in Loppersum uiteindelijk bij lag, werd dat besluit teruggedraaid en werd het hele programma afgevoerd.”

De MFAC Loppersum werd medio januari niet alleen beloond met de Baantrofee 2012 maar kreeg als extra blijk van waardering ook de finale EK zijspannen 2013 toegewezen. En dat is iets waar ze in Loppersum zeker zo trots op zijn, vertelt Post, die nu ruim 10 jaar voorzitter is. „Dat wij dit jaar de finale EK zijspannen mogen organiseren is natuurlijk geweldig. Men had daarvoor eerst een andere datum geprikt op de kalender. Dat was 13 juli, maar dat was binnen het bestuur geen optie want dan zitten we midden in de zomervakantie. Dat scheelt je enorm veel publiek, wat je als organisatie niet moet

willen. Persoonlijk vind ik namelijk dat er tijdens de finale EK zijspannen zeker 3000 toeschouwers langs de baan moeten staan.”

Een duidelijk standpunt van de voorzitter die Loppersum betitelt als 'een echte baan voor zijspannen'. „Dat horen wij veel en vooral de Duitse zijspancoureurs geven aan dat ze graag bij ons rijden. Daarom verwacht ik ook veel strijd op 31 augustus, want ook William Matthijssen in goede doen en Sven Holstein, als hij zich kwalificeert, hebben bewezen aardig uit de voeten te kunnen in Loppersum.”

Wilco Schellevis

Noorderrondrit op de fiets

LOPPERSUM - Vanuit Loppersum is donderdag voor de 32e keer de Noorderrondrit op de fiets verreden. Deze fietstoertocht over de afstanden van 150 en 75 kilometer volgt, waar het kan, de route van de Noorderrondrit op de schaats.

De eerste deelnemers kwamen tegen zeven uur 's morgens aan op de startplaats, de kantine van Sportclub Loppersum. Het weer was volgens de deelnemers perfect: bewolkt, tikkeltje koud en met weinig wind. De eerste deelnemers gingen tegen half acht van start en volgden de bepalde routes van de Noorderrondrit op de fiets,

die de deelnemers leidt langs de mooiste plekjes in de provincie Groningen. In de loop van de morgen trok de wind aan en hadden de deelnemers een stevige trap van Pieterburen tot aan Zoutkamp. Dat was een deel van de route met alleen maar tegenwind. In Zoutkamp aangekomen stond de verzorging klaar om de hongerige deelnemers te verwennen op soep en brood. Na de rustpauze ging de toertocht richting Winsum.

Deze keer waren de weergoden de deelnemers gunstiger gestemd. Ze hadden wind mee en de zon liet zich zo nu en dan zien. Na de laatste stempelplaats in Zuidwolde ging de toertocht weer richting

9-5-2013
Loppersum. Eenmaal aangekomen op de finish-locatie liet de zon zich helemaal zien. Onder het genot van een hapje en een drankje op het terras van Sportclub Loppersum was de stemming van de deelnemers zeer goed. In totaal 1.060 deelnemers hebben meegedaan aan de 32e Noorderrondrit op de fiets. De MFAC Loppersum is dan ook zeer tevreden over het aantal deelnemers en het verloop van de 32e editie. De 33e editie van de Noorderrondrit is op 29 mei 2014.

De voorbereidingen voor de 33e editie beginnen na de grasbaan race, die op 31 augustus staat gepland en ook door de MFAC Loppersum wordt georganiseerd.

■ De fietsers konden weer genieten van een mooi rondje door het Noord-Groninger land.

32ste
editie

NOORDERRONDRIJ OP DE FIETS HEMELVAARTSDAG 9 MEI 2013

Prestatietoertocht : Afstand 150 km
Toertocht : Afstand 75 km
Start 08.00 - 10.00 uur
Routes met pijlen voorzien

Voorinschrijving via www.mfacloppersum.nl of www.inschrijven.nl
(inschrijven kan ook op de dag zelf)

Kunst- en monumentenroute : Afstand 25 en 50 km
Start 10.00 - 12.00 uur

Startadres : Voetbalkantine SC Loppersum
Bosweg 27 Loppersum
Douches aanwezig

Kijk voor meer info op www.mfacloppersum.nl

DAGBLAD
VAN
NOORDEN

03 augustus 2013, pag. 28

Alles klopt bij MFAC Loppersum

Het Europees Kampioenschap grasbaan zijspannen wordt op 31 augustus in Loppersum verreden. Daarmee haalt MFAC Loppersum een topevenement in huis. William Matthijssen en zijn zus en bakkenist Nathalie Stellingwerf – meervoudig Nederlands en Europees kampioen – zijn grote kanshebbers op de titel. Voorzitter Peter Post is trots op het binnenhalen van de finale.

Door Ina Reitzema

Loppersum De 400 meter lange baan van Motor-, Fiets- en Automobiellclub (MFAC) Loppersum wordt geroemd om de spannende competities. Omdat de baan niet lang is, blijven de rijders dicht bij elkaar en is een wedstrijd goed te volgen door het publiek.

Vijf keer mocht MFAC een halve finale van het Europees Kampioenschap grasbaan zijspannen organiseren. Voor de eerste keer heeft de club nu een finale binnengehaald. "We hebben vijf keer laten zien dat we alles goed voor elkaar hebben. De baan, de organisatie: alles moet kloppen bij dit soort grote evenementen", zegt voorzitter Peter Post.

En bij MFAC klopt het allemaal. De vereniging won vorig jaar niet voor niets de Baansport Trofee van de nationale bond. In zeer korte tijd wist zij de halve finale van het EK Zijspannen te organiseren. Onverwacht, maar met succes.

De kwaliteit van de grasbaan heeft daarbij ongetwijfeld een rol gespeeld. "Grascode op klei. Op z'n mooist als het gras er net af is en de

▲ Post

klei tevoorschijn komt", zegt Post.

Na een racedag is er helemaal niets meer over van de baan. "Die renoveren we iedere keer weer. Vlakken, walsen en opnieuw inzaaien."

Post vindt de grote finale op zaterdag 31 augustus een mooie opsteker voor de club, die volgend jaar het 40-jarig bestaan viert. "Grasbaanraces zijn hier een begrip en leven enorm in het dorp en de omgeving."

Dit jaar biedt MFAC bezoekers de mogelijkheid (gratis) te kamperen op een van de velden bij de baan. Dat kan vanaf woensdag 28 augustus. Faciliteiten als douches en toi-

letten zijn aanwezig en 's avonds is de kantine open.

Vrijdagavond is er een vriendschappelijke voetbalwedstrijd met rijders, monteurs, fans en bewoners van Loppersum en omliggende dorpen. Op de wedstrijddag creëert de club gezelligheid met kraampjes en muziek.

Naast de top van de zijspancombinaties verschijnen in het bijprogramma in Loppersum de specials senioren, 125cc specials en short-track op de baan. Deze deelnemers rijden voor het nationaal kampioenschap.

Meer info: www.mfacloppersum.nl

'Op EK staat natuurlijk het meest op het spel'

▲ Coureur William Matthijssen en bakkenist Nathalie, zijn zus, laten zien wat ze kunnen op het circuit van Vledderveen. Foto: Hilbrand Dijkhuizen

- Coureur William Matthijssen (36)
- Bakkenist (en zus) Nathalie Stellingwerf (32)
- Opgegroeid in Annen met een vader die ook jaren actief was in de baansport
- Samen acht keer Nederlands kampioen
- Drie keer Europees kampioen

Het duo dat Nederland al jaren regeert, is erop gebrand dit jaar in Loppersum opnieuw Europees kampioen te worden. De equipe crashte vorig jaar mei in het Duitse Teterow. William Matthijssen brak een bovenarm en bovenbeen op verschillende plaatsen. Nathalie: "Over zo'n zwaar ongeluk moet je

heen stappen. We zijn vrij snel weer gaan trainen en kregen daarvoor het vertrouwen terug. In augustus reden we onze eerste wedstrijd weer: het NK in Lattrop, Overijssel. Boven verwachting hebben we gewonnen."

William: "Ondanks de vele successen blijft iedere wedstrijd ook voor ons een uitdaging. Maar op het EK staat natuurlijk het meest op het spel. Hier rijdt de internationale top, de concurrentie is dus groot. Het was vorig jaar heel zuur dat we onze titel niet konden verdedigen. We gaan nu proberen die weer te veroveren. We hebben veel wedstrijden gereden de laatste tijd en zitten goed in ons wedstrijdritme."

◀ William en Nathalie Matthijssen behoren op het EK tot de grote kanshebbers.

Foto: Gert Bos

Zijspanduo Matthijssen wil titel heroveren

- Top zijspancombinaties grasbaan aan de start op EK in Loppersum
- Close-racing verwacht op 400 meter lange baan in Loppersum

Door Sjoerd Jansen

Loppersum Twaalf combinaties strijden morgen in Loppersum om het Europees kampioenschap grasbaanraces in de zijspan. Een grote kanshebber om de finale te winnen is het Nederlandse duo William en Nathalie Matthijssen, die als vanouds sterk presteren.

Broer en zus wonnen onlangs in Eenrum nog de races tijdens de Masters of sidecars, waar veel van de combinaties, die morgen het EK

rijden, meededen. De in Annen opgegroeide William Matthijssen is erop gebrand om met zijn bakkeniste Nathalie in eigen land opnieuw Europees kampioen te worden. De coureur was vorig jaar niet in staat om zijn Europese titel van 2011 te verdedigen, nadat hij zwaar was gecrasht. Hij brak tijdens een race in het Duitse Teterow zijn bovenarm en bovenbeen op meerdere plaatsen en was langdurig uitgeschakeld.

Dit seizoen is het duo Matthijssen en Stellingwerf-Matthijssen echter helemaal terug. De twee wonnen diverse wedstrijden en lijken goed in vorm. Het duo krijgt in Loppersum onder anderen te maken met landgenoten. Dat zijn Mark Detz uit Hoogkerk, en in de bak, Bonita van Dijk en het duo Sven Holstein/Henk Auwema.

Andere klasbakken die vandaag aan de start verschijnen, zijn de nummers één en twee van het Duits kampioenschap: Markus Venus/Markus Heiss en Marco Hundsruker/Nicole Balz. Uit Duitsland komt verder de regerend Europees titelhouder zijspannen-Tommy Kunert/Markus Eibl en de sterke duo's Brandhofer/Schädler en Brandhofer/Scheunemann.

Engeland vaardigt Shaun Harvey en Danny Hogg, die tijdens de 'Masters' in Eenrum in de finale vijfde werden, en Simon Beard en Anthony Goodwin af. Ook de Franse combinatie Christophe Grenier/Gerben Sanders heeft zich in Bad Hersfeld voor de eindstrijd van het EK geplaatst.

De 400 meter lange baan van het organiserende MFAC Loppersum is, bijvoorbeeld vergeleken met

Wat, waar, wanneer

Wat: EK grasbaan zijspannen

Wanneer: zaterdag 31 augustus

Wat: EK finale grasbaan zijspannen Loppersum

Waar: Sportpark Loppersum, Bosweg 27, Loppersum

Aanvang: training 10 uur, wedstrijd 16 uur.

Toegang: 15 euro (16 jaar en ouder), 7 euro (12 t/m 15 jaar) en gratis (t/m 11 jaar onder begeleiding).

Eenrum, niet groot, waardoor passeren door de zijspannen moeilijk wordt. Daardoor is een goede start nog belangrijker dan anders. Voordeel is dat de coureurs tijdens de races dicht bij elkaar blijven. In het bijprogramma rijden de 125cc specials en shorttrack in het kader van het Nederlands kampioenschap.

LAAGVLIEGEN OP HOOG NIVEAU!

Ik weet niet precies of ik nu zit, lig of hang, maar ik bevind me een centimeter of dertig boven het gravel dat met een onheilspellende snelheid onder m'n linkerbil doorschiet, terwijl onder me de methanol-gestookte 500cc-eencilinder vette klappen geeft. Ik voel de drie wielen over de sintels glijden; gelukkig heb ik niemand minder dan Europees kampioene Nathalie Matthijssen als bakkenist bij me, die met haar halsbrekende capriolen het zijspan in evenwicht houdt en corrigeert. Da's maar goed ook, want remmen zitten er niet op, terwijl de gemiddelde snelheden boven de 100 km/uur kunnen liggen! Help, waar ben ik nu weer aan begonnen...

[Foto: Eric Ruitink, Patrice Henry & Olm]

REPORTAGE ZIJSpan-GRASBAANRACE

Een mens moet alles een keer meemaken in zijn leven, maar waarom ik aan de vooravond van de EK-finale in Loppersum zo gretig het aanbod accepteerde om zelf eens te gaan rijden met het grasbaanracezjspan van William en Nathalie Matthijssen, dat vraag ik me wel af als ik op een zonnige woensdagmiddag op de moolle Bé Sterenberg-accommodatie van de MRTQ Onstwedde in Vledderveen sta. Dit is een van de weinige permanente baansportaccommodaties in Nederland, met een mooie zandbaan en een keiharde sintelbaan, waar speedwayers en grasbaanracers drie keer per week kunnen trainen. Maar nu ik hier aan het droogtrainen ben (waar laat je in hemelsnaam je benen op zo'n apparaat?) zakt de moed me toch in de schoenen. Als ik alleen nog maar ga zitten, val ik al spontaan om met het hele spul. Dat wordt nog wat...

Broer en zus William (36) en Nathalie (32) Matthijssen zijn de absolute grootheden in deze bijzondere tak van motorsport, die bij ons vooral in Noord-Nederland populair is, maar die in Duitsland, Engeland en Frankrijk veel publiek trekt. En waar het Groningse duo ook de meeste van hun circa 25 wedstrijden per jaar rijdt.

Elf Nederlandse en drie Europese kampioenschappen hebben de Matthijssens inmiddels al op hun naam staan. Maar vorig jaar ging het goed mis: William brak zijn bovenarm en bovenbeen bij een crash in het Duitse Teterow, waardoor hij zijn 2011 EK-titel niet kon verdedigen. Het zal echter duidelijk zijn dat hij op zaterdag 31 augustus in Loppersum bij Groningen topfavoriet is in de EK-finale.

Het zjspan waarmee al die titels zijn behaald is grotendeels door William Matthijssen zelf gebouwd. William: "Er zijn wel wat framebouwers actief, maar ik trek mijn eigen plan. Als basis worden in onze sport twee motormerken gebruikt: JRM, zeg maar het voormalige Jawa, of de Italiaanse GM waar ik dus mee rij. Het is een 500cc

1 De liggende methanol-gestookte 500cc eencilinder GM is via een belt-drive en droge koppeling verbonden met de losse twee-versnellingsbak. **2** Per heat van vier rondes gaat er tussen 0,5 en 2 liter methanol door de speciale Blixt-carburateur.

eencilinder-viertakt met een bovenliggende nokkenas en vier kleppen. We rijden met methanol als brandstof en het blok heeft een compressie van rond de 1 op 17. De carburateur komt uit Duitsland en is van Blixt. De uitlaatbocht is van titanium en we rijden met een speciale gehomologeerde uitlaatdemper, die door de bond is goedgekeurd."

Wat de techniek van de motorblokken ook in de speedway en grasbaanracery niet stillaat, blijkt als William ons daar meer over vertelt: "Ik prepareer mijn blokken helemaal zelf. Sterker nog: ik krijg van GM ruwe gietstukken en construeer daar mijn eigen blokken van. In het verleden waren deze blokken vierkant, met een boring en een slag van 86 mm, maar nu is er een nieuwe trend naar korte-slagblokken voor hogere toerentallen. Wij draaien maximaal 12.500 toeren en dan levert zo'n blok rond de 75 pk. Het gaat hem echter vooral om de manier waarop het vermogen eruit komt. Ik heb eigenlijk vier blokken met elk een verschil-

lend karakter. De grip en de lengte van de baan spelen een rol bij de keuze, maar dat is ook een ervaringskwestie. Wij rijden namelijk met één reglementaire achterband, dus je moet spelen met je gearing en motorblok om daar de meeste grip mee te vinden. Daar helpt een datalogger ons ook bij, tijdens een run wordt alles gemeten en de computer laat ons dan de wielspin zien, zodat we de afstelling voor elke baan optimaal kunnen maken. Dat gaat zelfs zover dat we bijvoorbeeld verschillende lengtes drijfstangen gebruiken voor een ander motor karakter. Daarnaast heb ik nu enkele zogenaamde offset-blokken van GM, waarbij de hartlijn van de cilinder niet meer midden boven de krukas zit. Je hebt nu wel meer lijbaankracht en dus meer zuigerslijtage, maar ook meer kracht. De blokken gaan sowieso elke vier wedstrijden open. Per wedstrijd rij je vijf of zes heats van vier rondjes, een blok gaat dus na ruim een half uur lopen uit elkaar. Dat heeft ook te maken met de enorme compressie en de methanol waar wij op rijden. Dat vreet alles aan. Vandaar dat we na elke keer rijden de carburateur ook moeten aftappen. We verbruiken zo tussen een halve liter per heat als de ondergrond hard is tot bijna 2 liter per heat op een losse zandbaan."

Achter het liggende motorblok zit een droge koppeling en een losse twee-versnellingsbak met als primaire aandrijving tegenwoordig altijd een tandriem. De versnellingsbak is zo geconstrueerd dat de eerste versnelling wordt ingeschakeld bij de start en een elastiek de schakelhevel vervolgens onder spanning houdt. Middels een hendel op het stuur wordt de blokkering van de schakelhevel opgeheven en schakelt dan automatisch de tweede versnelling in. Vanaf de stilstaande start schakel je dus één keer en vervolgens rij je de hele wedstrijd in de tweede versnelling uit. William: "Daarbij heeft de ook die ik gebruik als bijzonderheid dat ik van buitenaf kan kiezen uit een korte één- of een lange één, zonder dat ik de bak zelf moet wisselen. Zo kan ik de eerste versnelling dus goed afstemmen op de grip bij de start."

William Matthijssen wijdt ons in de geheimen van het zjspan-grasbaanracen.

Het rijwielgedeelte is natuurlijk een verhaal apart. In feite wil een grasbaanrace-zijspan maar één ding: linksaf. Hij is helemaal gebouwd om uit zichzelf een linkerbocht te maken, daarvoor hangt het motorgedeelte ook al schuin naar links en staat ook het zijspanwiel schuin. De diepe zit van de rijder en het extra gewicht van de bakkenist op het achterwiel zijn ervoor om te zorgen dat de achterkant aan de grond blijft. De driewieler moet niet over zijn punt 'kantelen', maar juist gaat glijden in de bocht. Je drift dus de complete bocht door en regelt met het meer of minder dwarszetten ook de snelheid, aangezien er verder geen remmen aan boord zijn...

Net als bij het motorblok hangt ook het hele rijwielgedeelte vol met stel mogelijkheden. Zo is de ashoogte van alle drie wielen verstelbaar. William: "Door de machine voor of achter te laten zakken, krijgt dat wiel meer grip. Door de hoogte van het zijspanwiel te veranderen gaat de motor meer of minder in de bocht hangen. Daarnaast is de sporing van het zijspanwiel te veranderen. In tegenstelling tot bijvoorbeeld cross- of wegzijspannen rijden wij met uitspoor; het zijspanwiel wijkt dus naar buiten. Daardoor trekt dat wiel de combinatie in de bocht in een drift. Het achterwiel staat trouwens ook niet 100 procent in lijn met het voertuig, maar daarmee kunnen we van een rijder zoveel mogelijk grip en een bepaald gedrag te hebben. Dat is op wegzijden anders. Soms rijden we ook op zandbaan, soms op lang gras, maar niet op elke ondergrond is het rijgedrag hetzelfde. Het is het zandig, soms zandig gras, maar hier in Veldhoven is het zandig."

Aandoenlijk zijn de rubberen elastieken voor de voorvering, meteen de enige vering die erop zit. "Dat ziet er inderdaad wat ouderwets uit, maar dit werkt gewoon het beste. Ik heb ook wel gereden met gewone veren, maar dat is toch anders. We rijden trouwens wel met een dure schokdemper plus een hydraulische stuurdemper, dus laat je door die elastieken niet op het verkeerde been zetten. Voordeel is wel dat de vering daarmee heel makkelijk is aan te passen; gewoon een elastiek erbij of eraf", aldus William Matthijssen.

Genoeg gepraat, het uur der waarheid nadert. De dikke éénplitter wordt achteruit tegen de compressie getrokken, de methanokraan gaat open en na een meter of acht duwen springt de machine aan. Broahh, broahh, broahh; elke stoot gas verradt de heftige power. Ik krijg het dodemanskoordje om m'n rechterpols, zodat het blok onmiddellijk afslaat zodra ik het voertuig tijdens deze testrit onvrijwillig verlaat. Da's een geruststellende gedachte; bij een crash wordt de driewieler in elk geval overhoofteleid projectiel...

Om zelf even te winnen en warm te blijven krijg ik de PR-dame van het EK in Loppersum.

Eerst moet je nog even oefenen om te rijden op een zijspan, om te kijken hoe het rijgedrag is. Het is een beetje anders dan op een motor.

Een grasbaanzijspan is met niets te vergelijken. In feite wil zo'n apparaat maar één ding: linksaf!

aan mijn zijde, Arlette Julsing. Ook een ervaren bakkeniste, dat PR staat in Groningen en omgeving blijkbaar voor 'Parttime Racer'. Ze is zeer ervaren en geeft me de laatste aanwijzing als we de sintelbaan opdraaien. Mijn linkerbeen zit onder me gevouwen, terwijl mijn rechterbeen een beetje loos in het bakje hangt en door Arlette als steuntje wordt gebruikt. Ik moet echt de neiging onderdrukken om links een voetje aan de grond te zetten en de motor rechtop te duwen, wat natuurlijk ook niet kan. Maar het schuin hangen op het rechte stuk voelt tegennatuurlijk. Opvallend is dat het stuur links veel breder is dan rechts. Simpelweg omdat je anders in de lange linkerbochten - als je links naast het span hangt - niet meer goed bij het gashendel kunt...

Het motorblok valt alleszins mee en als we eenmaal rollen, knijp ik in het extra hendel op de linkerstuurheft en schiet de tweede versnelling er vanzelf in. Het blok loopt heel mooi, redelijk trillingsvrij en remt gelukkig ook behoorlijk af zodra je het gas dicht draait. De carburatie is zo afgesteld dat het blok niet stationair loopt en gas dicht is dus ook echt gas dicht, om daarmee zoveel mogelijk motorrem aan boord te hebben. De eerste bocht nadert en hoewel mijn tempo natuurlijk lachwekkend is voor het toegestroomde grasbaan-minnende publiek, wordt wel in één klap duidelijk waar het bij dit spelletje om draait: hard linksomgaan.

1 Het voorwiel is als enige afgeveerd en wel via aandoenlijke elastieken. Wel makkelijk om de vering zo aan te passen met een elastiek meer of minder. **2** Alles aan het zijspan is verstelbaar. Met deze 'zwanenhals' worden de hoogte van het zijspan en het uitspoor van het zijspanwiel geregeld.

Even van het gas af, iets omzetten en dan gas erop en driftend de bocht door. Door te gaan verzitten en je achterwerk helemaal links naast het kleine zitje te schuiven, valt de zitpositie zowaar ook op zijn plaats. En hoe harder je gaat, hoe beter alles begint te passen. Arlette schuift op haar buik ongemerkt achter me en zorgt voor extra controle en na een rondje of drie komt er zowaar enige schwing in het rijden en kan ik de combinatie al een soort van driftend de bocht door sturen. Daar durfde ik tien minuten geleden nog niet van te dromen.

De bochten gaan redelijk vanzelf, die vormen ook de natuurlijke habitat van zo'n apparaat. Maar helaas zit er tussen die twee bochten steeds een recht stuk en daar voel ik me echt veel minder op mijn gemak. Mijn geestelijke 'waterpas' moet hiervoor gereset worden en dat red ik niet in vijf rondjes van 30 seconden. Ik heb het gevoel dat het span bij het minste of geringste keihard linksaf wil gaan op het rechte stuk. Terwijl de bochten zowaar al ergens op beginnen te lijken, rij ik die rechte stukken elke keer weer met de spreekwoordelijke samengeknepen billen. Na een rondje of zeven is de koek op. Net als de methanol. Ik heb het gevoel dat ik wel een uur met een crossmotor in de weer ben geweest. William Matthijssen: "Dat is een onderschat onderdeel van onze sport. Wij

EK-FINALE 31 AUGUSTUS LOPPERSUM

Op 31 augustus wordt de EK-finale zijspan-grasbaanrace verreden op de mooie, compacte baan in het Groningse Loppersum, waar het publiek echt bovenop de actie staat. William Matthijssen en Mark Detz zijn de twee vast geplaatste Nederlanders in de finale. De overige vier vaste startplaatsen zijn voor de Engelse combinaties Harvey en Radley en de Duitse nummers 1 en 2 van het EK 2012: Kunert en Brandhofer. De overige zes finaleplaatsen worden ingevuld door de beste zes rijders uit de halve finale in het Duitse Bad Hersfeld, een week voor Loppersum. Matthijssen: "De baan in Loppersum is kort en daardoor lukt het vrijwel niemand om weg te rijden. Je moet daar vier ronden lang knokken voor je plaats en dat is prachtig voor het publiek. Je kunt daar soms wedstrijden zien met elke ronde een andere koploper. In Loppersum kan iedereen ook winnen, er gebeurt altijd wel iets. Ik kijk er naar uit, maar beseft dat het daar geen makkelijke wedstrijd wordt, want het kan daar echt alle kanten op!"

De trainingen beginnen op zaterdag 31 augustus om 10.00 uur, de wedstrijden om 16.00 uur. Het is mogelijk om al vanaf woensdag direct bij de baan gratis te kamperen. De entree bedraagt 15 euro. Kijk op www.mfacloppersum.nl voor meer informatie.

rijden een sprint van vier rondjes en daarin moet het gebeuren. En je krijgt ook geen tweede kans, dus je moet in die vier rondjes alles geven en het maximale eruit halen. Voor je het weet zie je de finishvlag al en hoeft het niet meer. Eén klein gaatje laten vallen en je bent weg. Of terwijl jij ris co's neemt om iemand voor je in te halen, schuift er ineens iemand onderdoor en verspeel je dus een plaats. Deze sport is heel erg explosief en vraagt in een hele korte tijd alles van je. In zo'n heat komt alles samen en moet alles kloppen, de motorafstelling, de grip, de controle en de samenwerking met je bakkenist. Het is veel meer dan enkel en alleen die vier rondjes rijden."

"Even kijken waar die Buisink uithangt", lijkt William Matthijssen hier te denken...

Om de echte 'racelijnen' te leren kennen, mag ik even later bij William zelf in het bakje. Ik maak hem nog tot enige voorzichtigheid en dat zal hij zeker in acht nemen, maar dat voelt hangend aan twee kleine handgrepen en mezelf schrap zettend toch totaal anders. Ineens begint het te dagen hoe hard een gemiddelde van 100 km/uur is op zo'n gravelbaan. Na vier rondjes waarin ik alleen maar gravel en stof voorbij zie flitsen klopt ik af. Ik weet op een gegeven moment bijna niet meer waar we precies rijden op de baan, dit wordt mij te gortig. Ik ken mijn beperkingen...

Ik merk wel nadrukkelijk dat William de snelheid zodanig opvoert dat hij de baan eigenlijk als één grote ovaal kan rijden. Voor hem zijn het geen twee bochten en twee rechte stukken, maar is de baan in feite één lange bocht. In het midden van het rechte stuk toucheert hij met het zijspanwiel de buitenste baanrand, om vandaar alweer in te sturen en de machine dwars de bocht in te laten glijden. Met zijn vaste rijster Nathalie in het zijspan doet hij even later voor hoe het echt moet. Ongelooflijk, wat een geweld en wat een snelheid! En wat een sublieme controle, al driftend en glijdend zonder remmen precies op de centimeter nauwkeurig een bocht ronden. Maar goed dat zo'n heat maar vier rondjes duurt, anders moeten er waarschijnlijk ook toeschouwers aan de beademing en hartbewaking!

Mijn tweede rijssessie mag ik ook met Nathalie op stap. Later hoor ik van haar dat dit best een unicum is: "Ik rij nooit met een ander, want het is toch een kwestie van vertrouwen. Ik ben niet bang, maar heb wel een gezonde angst als we gaan rijden. Je moet er niet mee bezig zijn, maar je moet dat ook niet onderschatten. In de wedstrijd zie ik weinig anders dan gravel en stof en je voelt gewoon aan waar je bent en wat William precies doet. Dat samenspel is heel belangrijk." Het lukt met wat meer snelheid zowaar om een bocht driftend uit te komen en een recht eind via de racelijnen te rijden en dwars de volgende bocht weer in te glijden. Maar na

een paar rondjes merk ik dat het beste er bij mij al duidelijk af is. Ik moet steeds meer corrigeren met het stuur en van vloeiend rijden is geen sprake meer, dus het lijkt me verstandig om maar te stoppen met deze eerste kennismaking met het grasbaan-zijspanracen. Nederlands of Europees kampioen ga ik hier vanmiddag toch niet worden, dat is wel duidelijk.

En dat was ook niet de bedoeling; het ging erom deze hele bijzondere tak van motorsport beter te begrijpen. En dat is gelukt: grasbaanmannen en -vrouwen zijn een mooi volk! En pure doorzetters ook, in hun sport en in de techniek. Want zomaar iets kopen in de winkel is er eigenlijk niet bij, alles is speciaal en meestal handgemaakt. William Matthijssen: "Grasbaanracen met een zijspan is best een complex geheel, waarbij alles moet kloppen. Je moet je bakkenist blindelings aanvoelen, maar ook je motor. Je moet feeling hebben voor het driften, maar ook technisch zijn, want je moet alles optimaal kunnen afstellen op zoek naar het laatste beetje grip op elke soort ondergrond. En niet te vergeten: je bent na elke race vier avonden aan het sleutelen om alles weer in orde te maken. Daarbij duurt een wedstrijd vier rondjes, dus maximaal twee minuten waarin het moet gebeuren, zonder tweede kans. Het EK wordt bij ons beslist in een paar minuten en niet in zestien wedstrijden over twee manches van een half uur. Dat geeft enorm veel druk. Om te kunnen winnen moet alles op die ene dag precies kloppen, dat maakt grasbaanracen zo'n bijzondere sport." Daar kunnen wij ons alleen maar bij aansluiten: het is een bijzondere sport voor bijzondere mensen die daar enorm gepassioneerd mee bezig zijn. Ik ben er in elk geval bij op 31 augustus in Loppersum. Hopelijk vallen die dag voor William en Nathalie Matthijssen alle puzzelstukjes weer op hun plaats, zodat zij voor hun vierde EK-titel kunnen gaan! <

Voetbal én grasbaansport op zijspan-EK

In Loppersum wordt zaterdag 31 augustus de finale van het Europees kampioenschap voor zijspannen verreden. Daarnaast organiseert de MFAC Loppersum in samenwerking van de SC Loppersum aan de vooravond van het grasbaanspektakel een 45+voetbaltoernooi waaraan naast teams uit de regio ook een combinatieteam van rijders en vrijwilligers van de MFAC Loppersum zal deelnemen.

door Johan Staal

Peter Post, voorzitter MFAC Loppersum en Cor Koning, vice-voorzitter SC Loppersum, zijn laaiend enthousiast over de plannen om als twee samenwerkende verenigingen een prachtige invulling aan de twee laatste dagen van augustus te geven. Die invulling is tot stand gekomen, zo vertelt Cor Koning, door de prima verstandhouding tussen beide verenigingen. „We werken al vele jaren op een zeer plezierige wijze samen en vanuit de voetbalvereniging werd regelmatig geopperd om samen iets te organiseren. Toen de MFAC Loppersum de finale EK-zijspannen kreeg toegewezen, kwam dit weer tersprake omdat veel vrijwilligers een raakvlak met beide verenigingen hebben.”

De woorden van Cor Koning worden door Peter Post bevestigd die er aan toevoegt dat zo iets ook binnen de MFAC (Motor Fiets Auto Club) Loppersum regelmatig een punt was wat tersprake kwam. „We maken de laatste jaren steeds vaker gebruik van de faciliteiten van SC Loppersum. Dat zorgt er voor dat er een samenwerking is ontstaan waar we als verenigingen trots op zijn. Onze krachten bundelen om Loppersum als dorp gezamenlijk te promoten is altijd onze doelstelling geweest en ik kan niet anders zeggen dat we daar tot op heden prima in zijn geslaagd.” Cor Koning en Peter Post zijn er maar wat trots op dat er op 31 augustus in Loppersum om de Europese titel voor zijspannen gestreden wordt. Het is nog niet hele-

maal bekend welke combinaties op de laatste zaterdag van augustus aan de start zullen komen, maar, zo zegt de voorzitter van de MFAC Loppersum, „Zeker is dat de Nederlanders William Matthijsen, met zus Nathalie als bakkeniste, en Mark Dietz en Bonita van Dijk naar Loppersum komen. Verder zal ook meervoudig Europees kampioen Tommy Kunert uit Duitsland van de partij zijn. Maar een week voor de finale vindt er nog een halve finale plaats. Daar komt nog een aantal Nederlanders, zoals Svan Holstein, en enkele sterke buitenlandse combinaties in actie. Daas is een aantal bij die tot de top van Europa behoren en wij zien in Loppersum natuurlijk graag de crence de la creme van de zijspannen aan de start.”

Groot allure

Naast dat de top uit de zijspanwereld in Loppersum aan de start komt, is ook het bijprogramma er een van groot allure. Vanaf 16.00 zullen er ook wedstrijden in het Open Nederlands kampioenschap Shorttrack verreden worden en zijn de Specials Internationaal in de baan komen. Bij de Specials worden de rijders op naam uitgenodigd, legt Post uit, die verder ook een verklaring heeft voor het feit dat men in Loppersum al om 15.30 uur met de rijderspresentatie begint. „Naast dat we het publiek een mooi programma aanbieden met in de Speciaalklasse coureurs als Erik Eijbergen, Mark Stiekema, Henri van der Steen en Sjoerd Rozeberg, willen we niet verrast worden door een snel invallende duisternis. We hebben nog

nooit met een lichtinstallatie gewerkt en bij een evenement als dit moet je niet willen experimenteren. Als ik de geluiden uit de grasbaanwereld hoor, mogen we op een groot aantal toeschouwers rekenen en dan moet het programma een zo goed mogelijk verloop hebben. Ik hoop dat we, mits de weersomstandigheden niet tegenwerken, zeker 2500 toeschouwers mogen begroeten en die willen we een mooi grasbaansportevenement bezorgen.”

Voetbal

Een dag eerder zal er op het complex in Loppersum eerst nog gevoetbald worden, wat door Cor Koning als iets speciaals wordt gezien. „Er waren al eerder plannen binnen onze vereniging om iets te organiseren op het gebied van het voetballen voor spelers die al wat op leeftijd zijn. Het 45+voetbal wint namelijk steeds meer aan populariteit en we hadden dat al wel eens eerder genoemd. In een gesprek dat we samen met de MFAC Loppersum hadden over onze samenwerking op 31 augustus kwam dit onderwerp opeens aan de orde en toen werd er geopperd, waarom koppelen we geen 45+toernooi aan de finale EK-zijspannen. Dat plan werd door iedereen enthousiast ontvangen zodat we er mee aan de slag zijn gegaan en we kunnen melden dat De Fivel, Middelstum, Stedum, Loppersum en een team van rijders en vrijwilligers van de MFAC Loppersum aan het toernooi zal deelnemen. Ik moet zeggen dat we vooral van de eerste vier teams het nodige verwachten, want spelers als Wim van Zanten (Stedum), Tiemen van der Laan (Middelstum), Hendriks Huismans (De Fivel) en Jaap Danhof (de huidige trainer van Loppersum) zijn geen onbekende namen bij de voetbal liefhebbers uit de regio.”

Na afloop van het voetbaltoernooi, waarvan beide mannen hopen dat ook op dit evenement de nodige toeschouwers op af zullen komen, zal er aansluitend een feestavond worden georganiseerd waarvan de sluitingstijd op 00.30 uur is vastgesteld. Peter Post is heel duidelijk over het tijdstip dat het feest afgelopen moet zijn. „De eindrijd voor het feest hebben we op 00.30 uur bepaald omdat we willen dat alle rijders zich serieus op de zaterdag kunnen voorbereiden. We zijn er trots op dat we alles op één terrein kunnen organiseren en wat dus ook geldt voor het rennerskwartier. Maar dat betekent dat we het als organisatie niet kunnen maken om tot diep in de nacht activiteiten te organiseren die er voor kunnen zorgen dat rijders zich door een slechte nachtrust niet goed op hun races kunnen voorbereiden.”

De twee verenigingen gaan beide voor het hoogst mogelijke. Waar het vlaggenschip van SC Loppersum aan zijn vierde seizoen in de tweede klasse begint, en dat zo lang mogelijk hoopt vol te houden, hoopt de MFAC dat het ooit nog eens het EK voor solorijders mag organiseren. „Dat zou natuurlijk prachtig zijn”, vertelt Peter Post die daar direct aan toevoegt dat zo iets niet op hele korte termijn verwacht mag worden. „We hebben nu het EK-zijspannen toegewezen gekregen en dan moet je reëel zijn. Dan zit dat er een, en misschien wel twee jaar later, niet

■ Peter Post (links) en Cor Koning op het sportpark in Loppersum.

direct weer in. Als bestuur weet je dat en daar moet je richting sponsors en vrijwilligers ook helder in zijn.” De laatste opmerking van Post wordt bevestigd door Cor Koning die aangeeft dat sponsors en vrijwilligers ook binnen een voetbalvereniging van essentieel belang zijn en daarom recht hebben op duidelijkheid. „Wij als SC Loppersum hebben sinds kort in Sporthuis Winsum een nieuwe hoofdsponsor gevonden nadat Univé, die samen met Aristo Promotions een van onze twee hoofdsponsors was, aangaf graag als co-sponsor verder te willen.”

Samen met Aristo Promotions is Sporthuis Winsum gebaat bij een vereniging waar een bepaald beleid gevoerd wordt. Sponsors worden steeds kieskeuriger in de keuze waar ze hun sponsorbudget aan willen besteden en vandaar dat wij samen met de MFAC Loppersum een unieke samenwerking hebben bedacht om de kosten ook voor sponsors te drukken. Tijdens het EK-zijspannen, maar ook bij andere grasbaansportevenementen, worden de reclameborden van sponsors die ons als voetbalclub en MFAC ondersteunen van ons hoofdveld afgehaald. Dat is een signaal naar sponsors van, wij den-

ken met jullie mee en proberen de kosten zo laag mogelijk te houden. Peter gaf net aan beter vijftig sponsors van 50 euro dan tien van 100 euro en daar heeft hij gelijk in. Alles wat je krijgt, moet je koesteren en daar moet je als vereniging iets tegenover stellen.” Duidelijke woorden vanuit Loppersum waar alles al bijna in gereedheid is om de deelnemers en publiek te ontvangen vertelt Peter Post. „Alles is zo ver klaar want het enige wat nog moet gebeuren is het opbouwen van de baan. Daar zal een buitenstaander misschien van denken, dat is een beste klus maar wij beschikken over een ge-

weldig op elkaar ingewerkt team van vrijwilligers. Dat zorgt er voor dat iedereen weet wat hij of zij moet doen en dan is ook het opbouwen van de baan een klus die zo geklaard is. Dan zijn we helemaal klaar voor een prachtig evenement waarvan ik hoop dat ook de inwoners uit Loppersum in grote getale naar dit mooi sportweekend zullen komen. Want, en ik denk dat ik ook namens Cor spreek, we als inwoners van Loppersum er met elkaar voor zorgen dat sportevenementen en sportclubs ook in de toekomst over voldoende draagvlak blijven bezitten.”

Esso INTERNATIONALE GRASBAANRACES
LOPPERSUM
PROGRAMMA

EK FINALE ZIJSPANNEN
31 AUGUSTUS 2013

AANVANG 16.00 uur

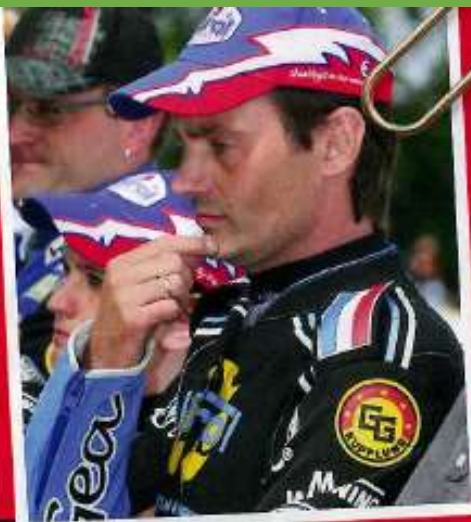
ARISTO

www.mfacloppersum.nl

Design by Moto Media Center

TERUGBLIKKEN EN VOORUITKIJKEN 8

WILLIAM MATTHIJSSSEN

William en Nathalie Matthijssen wilden in augustus in Loppersum voor de vierde keer Europees kampioen grasbaan worden. Ze werden tweede na een zware crash, een rode vlag en een gestaakte finale. Nathalie werd geraakt door een ander span en moest de huldiging laten schieten.

2013: OVER UITDELEN EN INCASSEREN

"In Loppersum kan van alles gebeuren, omdat de baan zo kort is. Voor het publiek is het mooi, maar de baan is maar zo'n 450 meter lang en dat vind ik voor een EK nogal kort. In Duitsland rijden we op banen van tussen de 700 en 1000 meter. Omdat we de B-finale wisten, kwamen we als derde in de A-finale terecht. Dan mag je ook pas als derde je startplaats kiezen en dan sta je al behoorlijk ver aan de buitenkant. En in Loppersum is één goede startplaats en dat is de eerste, omdat de eerste bocht al kort na de start is. Als je bij de start dus gelijk opgaat, kom je hoog in de bocht terecht. Tommy Kunert stond aan de binnenkant en hij kwam goed weg. Mijn bedoeling was om in de bocht even het gas dicht te draaien en dan achterlangs te gaan. Dat zijn van die dingen die je van tevoren niet met elkaar doorspreekt, dat moet je aanvoelen na de start. Zo zijn we in 2009 kampioen geworden. Maar (de Duitsers) Venus en Heiss hadden hetzelfde idee en daardoor raakten we elkaar. Ik kwam achter hem terecht en we raakten elkaar nog een keer. Wij waren echt sneller dan hij, maar ik kwam er niet langs. Pas in de tweede ronde lukte het en toen was ik misschien wat geprikkeld. Wat te overmoedig misschien ook. Maar toen kwam hij aan de binnenkant en tikte ons voorwiel aan. Dat kon ik niet opvangen en we gingen er hard af (en werden geraakt door de Franse equipe Grenier/Sanders, FW). Je crasht wel vaker en dat hoort er ook een beetje bij. Het is lucht, grond, lucht, grond... Het eerste dat ik dacht, was 'shit, het is voorbij'. Ik snap dat mensen daar misschien wat anders tegenaan kijken als je zus op de grond ligt en ik ga'n geen enkele passagier blessures, maar zo lang ze nog bewoog en lawaai maakte, was het nog goed. Het viel ook nog mee (kneuzingen aan de borst, de ribben en de schouder, FW), maar het kost veel tijd om van kneuzingen te herstellen. Zelf had ik wat last van mijn enkel. Ik had gerekend op een herstart en ik wist dat we daar niet bij zouden zijn. Maar de wedstrijd leider besloot dat er geen herstart kwam

en diskwalificeerde Venus. Daardoor werden wij reglementair tweede. Sommige mensen zouden misschien dubbel zijn met een tweede plaats, maar wij kwamen niet voor zilver, wij kwamen voor goud. Zeker als je al eens kampioen bent geweest. Als je tevreden bent met de tweede plaats, kun je niet zo goed niet rijden. Je kunt niet zeggen of ik Kunert nog had kunnen hebben. Hij was door ons gevecht met Venus al wel van ons weggereden, maar je weet het nooit in Loppersum. Ik heb na afloop Venus nog wel even opgezocht. Niet om hem de schuld te geven, zeker niet. Gewoon om er even over te praten. Dit kan gebeuren en dan moet je niet zeuren. Het is een klein baantje en er staat een kampioenschap op het spel. De ene keer incasseer je, de andere keer deel je uit. Ik heb het ook weleens gedaan. Nathalie wilde nog graag de laatste wedstrijd voor het Nederlands kampioenschap rijden, maar het ging gewoon niet. Het was belangrijker dat ze voor 2014 weer fit werd. Daarom heb ik die wedstrijd met Sandra Mollerna gereden. We konden

elkaar uit 2010 en ook nu liep het direct weer goed. Onze eerste wedstrijd samen in Duitsland, met een heleboel Europese toppers, wonnen we meteen."

2014: OVER NIEUWE KANSEN EN PRIORITEITEN

"Nathalie en ik gaan nog een keer proberen om goud te halen. Het EK is dit jaar in Engeland en ik hoop op een langere baan. Vaak zijn de Engelse banen wat ruiger en dat is in ons voordeel. In Nederland ben ik nu dertien jaar achter elkaar kampioen geworden, maar de Nederlandse titel is minder belangrijk voor ons. De internationale wedstrijden en het EK zijn mooier. Kunert rijdt geen EK meer, maar start nog wel in internationale wedstrijden. Dat zijn vaak wel de mooiste races en het zou leuk zijn om hem dan een draai om de oren te geven."

Tekst Frank Weenink
Foto's Henny B. Stern

3000 toeschouwers zien Kunert EK in Loppersum winnen

Het EK voor zijspannen is voor de organiserende vereniging MFAC Loppersum een groot succes geworden. Ruim 3000 toeschouwers waren naar Loppersum gekomen en zagen dat Tommy Kunert voor de 11e keer Europees kampioen werd. De A-finale werd overigens vroegtijdig afgebroken door een zware crash van de favorieten William en Nathalie Matthijssen.

door Johan Staal

Zaterdag stond in Loppersum de EK-finale voor Zijspannen op het programma. Een finale die omlijst werd met een uitstekend bijprogramma waar in totaal ruim 3000 toeschouwers voor naar Loppersum waren gekomen. Dat laatste stemde de voorzitter van de MFAC Loppersum, Peter Post, tot grote tevredenheid. „Geweldig dat we dit aantal bezoekers bij ons in Loppersum mogen begroeten. We hadden gehoopt op 2500 toeschouwers maar dit overtreft alles. Dit is een geweldige ambiance voor ons als organisatie maar ook voor de rijders. Daardoor weet ik zeker dat het publiek waar voor zijn geld zal krijgen want reken maar dat er op het scherp van de snede gestreden zal worden.”

De woorden van Peter Post kwamen in de eerste twee heats van de zijspancombinaties direct al uit want het waren de Nederlanders William Matthijssen met zus Nathalie in de bak en de Duitsers Marcus Venus/Marcus Heiss die hun eerste heat wisten te winnen. De topfavoriet van veel Duitse toeschouwers, tienvoudig Europees kampioen Tommy Kunert met bakkenist Marcus Eibl, moest in zijn eerste heat genoegen nemen met een tweede plaats achter Venus. Nadat alle combinaties twee keer op de uitstekend geprepareerde baan in Loppersum in actie waren geweest, waren de kaarten voor

wat de topfavorieten voor de Europese titel waren al voor een groot gedeelte geschud. Het trio Matthijssen, Venus en Kunert gingen met ieder vijf punten aan de leiding. Dat beloofde het nodige vuurwerk. Vuurwerk wat ook gold voor het bijprogramma want de MFAC Loppersum had ook daarin veel energie gestoken. Bij de specials senioren moest er op het laatste moment nog een vervanger gevonden worden voor de onfortuinlijke Mark Stiekema. De coureur uit Stadskanaal zag vorige week in Engeland zijn beide motoren vernield worden toen een zijspancombinatie na een crash letterlijk het rennerskwartier invloeg. Voor Stiekema werd Dirk Fabrik als vervanger aangetrokken en de man uit Ter Apel deed wat er van hem verwacht werd door met overmacht als eerste bij de Specials Senioren over de finish te komen. Ondertussen waren de twaalf zijspancombinaties in blok twee allemaal weer een keer in de baan geweest waarin William en Nathalie Matthijssen in het onderlinge gevecht met Marcus Venus en Marcus Heiss genoeg moesten nemen met plaats twee. Dat betekende dat het Nederlandse duo plaatsing voor de A-finale niet meer in eigen hand had. Als de Duitse combinaties Venus/Heiss en Kunert/Eibl hun vierde heat ook zouden winnen, kwamen de Duitsers op elf punten. Dat zou betekenen dat de Nederlanders zich via de B-finale zouden moeten plaatsen voor de grote finale. Maar zover was het nog lang niet in Loppersum, waar het bijprogramma ook grasbaansport van hoog niveau liet zien. Wedstrijden waarin de coureurs, zowel mannelijke als vrouwelijke, elkaar geen centimeter toegaven en wat voor veel spektakel zorgde zoals in de finale bij ST2. Gert-Jan Valk uit het Twentse Daarle kreeg het publiek op de banken toen hij met een geweldige manoeuvre direct vanaf de start van plaats vijf oprukte naar de koppositie. Een actie met durf van Valk, die zijn koppositie vervolgens niet meer afstond zodat hij vijf rondjes later als winnaar van de ST2 werd afgevlagd.

Zo langzamerhand werd de spanning rond de sfeervolle baan van Loppersum steeds meer opgevoerd want door de vlotte afwerking van het programma naderden de beslissende heats bij de sidecars met rasse schreden. Nadat de stofwolken en kruitdampen van het derde blok bij de zijspannen waren opgetrokken bleek dat de combinaties van Kunert en Venus inderdaad hun heat hadden gewonnen. De Matthijssens deden dat weliswaar ook, maar moesten de Duitsers in de stand voor laten gaan. Daardoor werden de Nederlanders naar de B-finale verwezen waarin de twee best geklasseerden alsnog een plaats in de A-finale konden verdienen. Ondertussen was ook het bijprogramma al aardig gevorderd in de finale bij de ST1 liet Jan Olke Loonstra bijvoorbeeld even

zien dat hij in Loppersum aardig uit de voeten kon. Direct vanaf de start ging de coureur uit Surhuisterveen er vandoor en zijn overige zeven collega's in de baan konden rijden wat ze wilden, de soeverein op kop rijdende Jan Olke Loonstra zagen ze niet meer terug.

Na dit spektakel kwamen de combinaties van Simon Beard/Anthony Goodwin, Nick Radley/Abi Radley, Shaun Harvey/Danny Hogg en Stefan Brandhofer/Tim Scheunemann in de baan voor de C-finale. Daarin moest strijd geleverd worden voor plaats zeven tot en met tien. Simon Beard, met bakkenist Anthony Goodwin, was de beste in de C-finale zodat dit Britse duo beslag wist te leggen op een zevende plaats in het eindklassement. Direct na de C-finale stond de B-finale op het programma waarin broer en zus Matthijssen samen met Mark Detz/Bonita van Dijk, Sven Holstein/Henk Auwema en Christophe Grenier/Gerben Sanders moesten uitvechten welke twee combinaties naar de A-finale door zouden gaan. Een vreemde B-finale zou het worden want bij de start bleef de combinatie van Sven Holstein/Henk Auwema staan wat betekende dat het duo een gevecht om de prijzen kon vergeten. Met nog drie zijspannen in de baan was er uiteraard nog strijd genoeg maar een ronde later was ook dat over. Mark Detz en Bonita van Dijk kwamen namelijk in de problemen zodat Christophe Grenier/Gerben Sanders zich samen met de op kop liggende Matthijssens voor de A-finale wisten te plaatsen.

Nadat ook de laatste finales in het bijprogramma waren verreden, waar in de 125cc specials Mika Meijer uit Winschoten even liet zien dat hij over het nodige talent beschikt, kwam de baanploeg van de MFAC Loppersum het parcours op om alles tip-top in orde te maken voor de grote finale. Tot in de puntjes werd de baan verzorgd en alle ruim 3000 toeschouwers waren gespannen op wat in de wedstrijd van de dag zou gaan gebeuren. Tommy Kunert was voor velen de grote favoriet met als goede tweede Marcus Venus. Als outsider werden William en Nathalie Matthijssen genoemd want het Nederlandse duo was in Loppersum niet de best startende equipe. Een prima start was echter wel van cruciaal belang voor de eindzege. Daarom was alles en iedereen in afwachting van de allesbeslissende start van de vier combinaties. Zeven mannen en een dame aan de start die allen maar één doel hadden: Europees kampioen bij de Zijspannen worden. Zenuwachtig gedoe bij de startlijn zorgde voor nog meer spanning en er steeg even een golf van ontzetting rond de baan op toen William en Nathalie Matthijssen slecht wegwamen. Als derde gingen ze de eerste bocht in achter de twee Duitse combinaties Kunert/Eibl en Venus/Heiss. Een positie waar stuurman William Matthijssen geen genoegen mee nam want bij het uitkomen van de eerste ronde passeerde hij tot groot enthousiasme van het Nederlandse deel van het publiek met een prachtige inhaalmanoeuvre Marcus Venus. Kunert/Eibl lagen nog een paar meters voor op het Nederlandse duo maar de tegenwoordig in Alteveer wonende William Matthijssen reed

De baancommissarissen spoeden zich naar de plek van het ongeval. Egbert Euser.

Crash beslist finale EK zijspannen

William en Nathalie Matthijssen uit Alteveer hebben zaterdag zilver gewonnen tijdens het EK voor zijspannen.

31-8-2013

LOPPERSUM

De finaleheat werd ontsierd door een behoorlijke crash. Daarbij gingen de Nederlandse favorieten hard over de kop. Nathalie moest met diverse kneuzingen worden afgevoerd naar het ziekenhuis. Daar werd geconstateerd dat ze niets gebroken heeft. Misschien kan ze binnenkort zelfs al weer meedoen aan de NK-finale. Omdat de

stevige buitelpartij niet door hen werd veroorzaakt, behielden de Matthijssens hun tweede plek omdat ze al in de laatste ronde zaten. Het voor hen rijdende duo Thomas Kunert en Markus Eibl haalde hun elfde Europese grasbaan-titel op.

Op het korte Lopster oval gebeurde in de beslissende race van alles. Enkele combinaties kwamen in de hitte

van de strijd met elkaar in aanraking. De botsing met de Duitsers Venus en Heiss leidde ertoe dat het span van broer en zus Matthijssen met een flinke gang op zijn kant ging, waarna ze ook nog eens werden aangereiden door een achtervolgend span.

De internationale jury besloot de Duitsers te diskwalificeren. De Fransman Christophe Grenier werd derde,

met zijn Nederlandse bakkenist Gerben Sanders.

Bij de specials senioren zegevierde Dirk Fabriek, voor respectievelijk Henry van de Steen en Nick Lourens.

De organiserende MEAC Loppersum kan terugkijken op een zeer geslaagde racedag. Er kwamen meer dan 3000 bezoekers op het evenement aan de Bosweg af.

Nathalie Stellingwerf-Matthijssen viert Europese medaille in het ziekenhuis

Bont en blauw met zilveren rand

LC 2 juni 2013

GERT BOS

LOPPERSUM - Zijspanbakkeniste Nathalie Stellingwerf-Matthijssen ontbrak zaterdagavond op het podium in Loppersum, maar is toch een zilveren EK-medaille rijker.

Toen broer William Matthijssen als vice-Europees kampioen op het podium werd geroepen, lag Nathalie Stellingwerf-Matthijssen in de mobiele opvang te wachten op de ambulance die haar naar het ziekenhuis zou vervoeren. Een tiental minuten eerder kwam er voortijdig einde aan de tot op dat moment uiterst spannende dagfinale met als inzet de Europese titel grasbaanracer in de zijspanklasse.

De driewieler van Matthijssen en zijn zus kleepte om en werd aangereiden door een achterop komende combinatie. Matthijssen kwam vrij snel weer in de benen, maar Nathalie Stellingwerf moest per ambulance het circuit verlaten.

Doordat de Duitse combinatie van Markus Venus en Markus Heiss verantwoordelijk werd gehouden voor de crash kregen Matthijssen en Stellingwerf toch nog de tweede plaats toegekend.

„Omdat wij niet konden herstarten heeft de referee besloten om de doorkomst van de derde ronde te gebruiken voor de uitslag”, legde William Matthijssen de opzienbarende gang van zaken uit.

Zus Nathalie was op dat moment al onderweg naar het ziekenhuis in Groningen. Daar waren op de gemaakte foto's geen breuken zichtbaar, maar werden zware kneuzingen van borst en schouder vastgesteld. Voorlopig moet de Tzummarumse het rustig aan doen.

William Matthijssen en Nathalie Stellingwerf-Matthijssen in de achtervolging op de latere kampioenen Thomas Kunert en Markus Elbl. FOTO GERT BOS

OMMELANDER COURANT *Sport*

■ William en Nathalie Matthijssen leiden de dans en worden achtervolgd door Sven Holstein/Henk Auwema en Christopher Grenier/Gerben Sanders.

steeds dichterbij de tienvoudig Europees kampioen toe. Marcus Venus zat ondertussen ook niet stil want de Duitser probeerde uit alle macht zijn tweede plaats te heroveren. Zo werden er door de combinaties geweldige risico's genomen op weg naar een Europese titel waarbij niet te voorspellen viel wie de gelukkige zou worden. Maar in de derde ronde was daar de klap en kwam de grote anticlimax. Marcus Venus nam teveel risico en raakte de combinatie van William en Nathalie Matthijssen. De zijspancombinatie van het op dat moment nummer twee in de

wedstrijd liggende Nederlandse duo raakte uit balans en kon niet meer ontwijken worden door de Christophe Grenier en Gerben Sanders. Een golf van ontzetting steeg op in Loppersum want het zag er niet goed uit voor William en Nathalie Matthijssen. EHBO-ers waren direct ter plekke en ook de twee aanwezige ambulances werden naar de plek des onheils gedirigeerd. Na een paar minuten krabbelde William Matthijssen echter weer op maar Nathalie Matthijssen was er slechter aan toe. De tegenwoordig als Nathalie Stellingwerf door het leven gaande bakke-

niste werd nog verder onderzocht in de ambulance en de eerste berichten waren dat de inwoner van Tzummarum aan de crash een zware schouderblessure en kneuzingen aan de ribben heeft overgehouden.

Na de crash was uiteraard de vraag wat de jury zou beslissen over wat er met de A-finale moest gebeuren. Na een paar minuten kwam het bericht wat iedereen wel verwacht had. Marcus Venus werd gediskwalificeerd en verder werden de plaatsen die de overige combinaties bij het ingaan van de derde ronde innamen de eindstand. Dat

betekende dat Tommy Kunert voor de elfde keer in zijn carrière als Europees kampioen gehuldigd zou worden en dat William en Nathalie Matthijssen op een tweede plaats geëindigd waren. Voor Grenier en Sanders was er de derde plaats waar de Fransoos en de Nederlander erg blij mee waren.

De eindstand van de EK-finale zijspannen: 1. Kunert/Eibl uit Duitsland; 2. Matthijssen/Matthijssen uit Nederland; 3. Grenier/Sanders uit Frankrijk en Nederland; 4. Venus/Heiss uit Duitsland en 5. Holstein/Auwema uit Nederland.

31-8-2013

Close-racing in Loppersum met op kop de nieuwe EK-kampioenen Kunert/Erft.

LOPPERSUM SCHUDT OP ZIJN GRONDVESTEN!

Het Groningse Loppersum is anno 2013 een bekend dorp. Het is tegenwoordig regelmatig in het nieuws, want in of vlakbij Loppersum ligt vaak het epicentrum van de zoveelste aardbeving in Noord-Nederland. Ook op 31 augustus schudde Loppersum op zijn grondvesten. Niet vanwege een aardbeving, maar vanwege de EK-grasbaanfinale in de zijspanklasse!

Eind augustus was Loppersum het middelpunt van het internationale wereldje van de zijspangrasbaan toen daar de EK-finale werd verraden. De baan aan de rand van het dorp wordt door vrijwel alle rijders aangemerkt als lastig. En door zijn geringe lengte is de start ook erg belangrijk. Voor de twaalf deelnemers aan de finale misschien niet altijd even leuk,

maar voor het publiek, dat vlak op de baan zit, erg spannend. Vooral omdat de zijspancombinaties op deze baan altijd kort bij elkaar blijven, waardoor de heats van start tot finish vaak spannend blijven. Grasbaanraces met een zijspan is - als het om de knikkers gaat - meestal een Nederlandse of een Duitse aangelegenheid. De Duitser Tommy Kunert

Sven Holstein (11) won zijn eerste heat, maar werd later van de baan gekgeld.

De dames zijn goed vertegenwoordigd in het zijspangrasbaanraces. V.l.n.r. de vier dames in de EK-finale: Nicole Bals, Abby Radley, Nathalie Stellingwerf-Matthijssen en Bonita van Dijk.

pakte de afgelopen jaren maar liefst tien Europese titels, terwijl Nederland na de successen van het duo Marco Glorie/Harry Drenth, nu broer en zus William en Nathalie Matthijssen als grootste troef heeft. Gevaarlijke outsiders waren natuurlijk de Nederlandse duo's Sven Holstein/Henk Auwema en Mark Detz/Bonita van Dijk, en het Duitse koppel Markus Venus/Markus Heiss.

Al in de eerste heat bleek dat het ook dit jaar in Loppersum weer 'close racing' zou worden. Kunert had een matige start, maar liet vervolgens zien dat je op het korte circuit wel degelijk in kunt halen. De ervaren Duitser rukte van de derde plaats op naar de leiding. Dat hij onderweg zo af en toe een zetje uit moest delen ondervond Mark Detz, die van

Kunerts duw niet echt vrolijk werd. Het vloog later samen met zijn passagier Bonita van Dijk ook nog een keer van het span en zag daardoor een goed resultaat in rook opgaan. Ook Sven Holstein en Henk Auwema hadden pech: het duo won de eerste heat waarin ze van start gingen en plaatsten zich mede door die winst voor de B-finale. Daarin stredden de nummers drie tot en met zes uit de heats voor de laatste twee finaleplaatsen. Holstein werd in de flank geraakt en Henk Auwema werd daarbij uit de bak gegooid. Tot hun verbazing kwam er echter geen rood en ging de wedstrijd gewoon door. Holstein: "Ik snap hier helemaal niets van. Ik werd duidelijk gehinderd en als je bakkenist daardoor uit het span vliegt, wordt er normaal gesproken opnieuw gestart en krijgt de veroorzaker een straf. De scheidsrechter maakte er vandaag door vreemde beslissingen echter een potje van, want nu liet ze ook weer doorrijden, terwijl Henk daar nog lag. Ik heb nog wel geprotesteerd, maar dat hielp weinig." Nadat Holstein uitviel in de B-finale, werd deze gewonnen door William en Nathalie Matthijssen, vóór de Frans/Nederlandse combinatie van Christophe Grenier/Gerben Sanders. Samen met Kunert/Eibl en Venus/Heiss konden deze teams dus in de allesbeslissende A-finale uitmaken wie Europees grasbaankampioen 2013 in de zijspanklasse zou worden.

De ervaren Tommy Kunert pakte in die finale onder het toezicht oog van ruim drieduizend toeschouwers de kopstart en sloeg direct een klein gaatje. Achter zijn rug werd een fel duel uitgevochten door de achtervolgers, waarbij vooral Matthijssen en Venus elkaar een paar keer raakten. In de laatste ronde was dat gevecht nog steeds niet beslist. Venus raakte Matthijssen opnieuw en die verloor daardoor de macht over het stuur en slaagde niet over de kop. De drievoudig kampioen kwam er zonder kleerscheuren af, maar zus Nathalie werd in een ziekenwagen afgevoerd. Later bleek dat ze enkele zware kneuzingen had overgehouden aan de val. William Matthijssen: "Het was een gewoon raceongeval. Op een dergelijk korte baan en dan vooral in de finale wordt er op het scherpst van de snede gereden. Ik doe dat zelf ook en dan deel je wel eens een tikje uit. Als je dan zelf een zetje krijgt moet je ook niet zeuren, dat hoort er gewoon bij." Nadat de stofwolken opgetrokken waren, besliste de scheidsrechter om Venus te diskwalificeren, maar de finale werd niet overgereden. De doorkomst van de voorlaatste ronde werd als einduitslag gebruikt. Dat betekende dat Tommy Kunert voor de elfde keer in zijn lange loopbaan Europees kampioen werd. Hij kondigde direct aan dat hij een punt achter zijn imposante loopbaan zet. Matthijssen werd tweede tijdens het EK, terwijl de Fransman Grenier door de diskwalificatie van Venus opschoof naar de derde plaats.

Tekst Derk Jan Wolsink

Foto's Harry Linker/Derk Jan Wolsink

Loppersum schudde op zijn grondvesten: niet vanwege een aardbeving, maar door het voortijdige einde van de finale door deze crash van Matthijssen.

De start met op de voorgrond Matthijssen (1) en Brandhofer (2).

Een doorgelukkig Tommy Kunert nam afscheid met een elfde titel.

▲ Thomas Kunert en Markus Eibl op weg naar de titel. Achter hun William Matthijssen met zusje Nathalie. Foto: Gert Bos

Crashend naar zilver

- Zusje Nathalie Matthijssen raakt gewond maar heeft niets gebroken
- Kunert en Eibl strijken voor elfde keer Europese grasbaantitel op

Door Gert Bos

Loppersum Een ongebruikelijk beeld op het podium in Loppersum zaterdagavond. William Matthijssen werd vergezeld door zijn vrouw Gea. Even verderop werd zus Nathalie in de ziekenboeg verzorgd na een stevige crash in de finale. Ondanks de buiteling in de laatste ronden werden ze nog als tweede geklasseerd. De Duitsers Thomas Kunert en Markus Eibl werden voor de elfde keer Europees kampioen.

Het kleine baantje in Loppersum staat al jaren garant voor spectaculaire races. In de beslissende finale

met de Europese titel op het spel ging het er fel aan toe. Meerdere keren raakten de combinaties elkaar. 'Je rijdt in zo'n EK A-finale altijd agressiever dan anders. Je moet meedoen want anders zit je achteraan', legde Matthijssen uit. In de finale hadden broer en zus Matthijssen het flink met de Duitse combinatie Venus / Heiss aan de stok. Na een aanvaring konkelde het zijspan van Matthijssen. 'Ze reden bij ons het voorwiel er onderuit', zei Matthijssen, sans rancune. 'Zoets wordt direct opgeblazen, maar het is gewoon een raceongeval. Ik heb met Venus handen geschrud. Zand erover', aldus Matthijssen.

De Matthijssens werden bij hun val ook nog aangereken door een achteropkomende combinatie. De stuurman uit Alkmaar kwam ongeschonden uit de strijd. Zus Nathalie werd naar het ziekenhuis overgebracht. Onderzoek leerde dat er niets is gebroken en dus mocht ze

later op de avond bont en blauw richting Trummarum huiswaarts keren. Scheidsrechter Susanne Hürtinger besloot Venus te disqualificeren en Matthijssen de tweede plaats toe te kennen. De derde plaats kwam in handen van de Fransman Christophe Grenier en zijn Nederlandse bakkenist Gerben Sanders.

Waar Hürtinger richting Matthijssen coulant was, had de Oostenrijkse het eerder op de dag al verhuurd bij veel andere combinaties. 'We hoeven er niet om toe te draaien, ze heeft vandaag veel fouten gemaakt', vond Sven Holstein. Zeviel vooral op door inconsequentie besluiten. In de B-finale werd Holstein daar de dupe van. Bij het uitkomen van de eerste bocht werd hij door een andere combinatie gemaakt. Bakkenist Henk Auwema (Eek) viel hierbij uit het bakje. 'Dit werd uitgelegd als een eenzijdig ongeval. Dat kon ik niet accepteren', zei Holstein, wiens protest geen gehoor vond.

Voor de in het Duitse Bunde levende Holstein was het voorlopig zijn laatste EK-finale. Hij zet zijn motorsportcarrière op een lager pitje om zich meer op zijn werk en gezin te kunnen concentreren. 'Maar misschien dat ik in de toekomst nog wel weer arriver ga rijden hoor', aldus Holstein. Peter Post, voorzitter van de organiserende MFAC Loppersum, was tevreden. Ruim drieduizend toeschouwers waren getuige van het spektakel.

UITSLAGEN

EK-finale zijspanen: 1. Thomas Kunert / Markus Eibl (Duitsland), 2. William Matthijssen / Nathalie Shellingwert - Matthijssen (Alkmaar / Trummarum), 3. Christophe Grenier / Gerben Sanders (Frankrijk / Schuinsloot), 4. Markus Venus / Henk Heiss (Duitsland), 5. Sven Holstein / Henk Auwema (Eek / Eek). **Special Seniorcross:** 1. Dirk Fabrik (Zorgveld), 2. Harry van der Sluis (Duke Badoij), 3. Nick Laursen (Ter Apel), 4. Speed Rozenberg (Nijboerloop), 5. Bert Jan Ros (Stadskanaal), 6. Jan Zandvliet (Mussel).

SEITENWAGEN-EM

Finale - Loppersum/NL

Thomas Kunert und Markus Eibl holten sich im niederländischen Loppersum den Europameistertitel zurück.

Kunert beendet Karriere mit 11. EM-Titel

In einem kuriosen Finale entschied die Jury um Schiedsrichterin Susanne Hüttinger (Wien) nach einem Sturz der Titelverteidiger William Matthijssen/Nathalie Stellingwerf (NL) das Rennen. Die Deutschen Meister Markus Venus und Markus Heiß aus Pfaffkirchen wurden disqualifiziert.

War das eine Aufregung am Schluss dieses schönen Rennfestes. Vor einer beeindruckenden Zuschauerkulisse hatten sich die beiden deutschen Teams nach den Vorläufen mit jeweils 11 Punkten fürs Finale qualifiziert. Die beiden Besten des B-Finales sollten im A-Finale mitfahren. Hier mussten Matthijssen/Stellingwerf (10 Punkte), die für Österreich startenden Marco Hundsruker/Nicole Balz (7), Christophe Grenier/Gerben Sanders (NL, 6) und Sven Holstein/Henk Auwema (NL, 5) antreten. Gleich am Start fielen Hundsruker/Balz aus. „Die Kette ist abgesprungen, weil der Kettenspanner kaputtging“, klagte der Arnstorfer später, „Ich war mir heute so sicher, aber bei der EM habe ich die Seuche.“

Matthijssen gewann den Lauf, aber hinter ihm kegelte Grenier von innen kommend gleich in der Startkurve Holsteins Vorderrad weg, worauf Beifahrer Auwema aus dem Boot kullerte. Die Schiedsrichterin hätte den Lauf mit allen dreien wiederholen können, sie tat es aber nicht.

So führen im alles entscheidenden Tagesfinale von innen nach außen Kunert/Eibl, Venus/Heiß, Matthijssen/Stellingwerf und Grenier/Sanders ans Band. Wie in fast allen Läufen entwickelten sich heiße Kämpfe auf der kurzen Loppersumer Grasbahn. Kunert führte in die erste Kurve, dann folgte Venus, außen auf glei-

cher Höhe Grenier. Matthijssen hatte nach verschlafenem Start die rote Laterne für sich. Dann aber zog der Niederländer am Gas, schob von hinten mindestens zweimal Venus an, der in der Zielkurve eine Runde vor Schluss den Niederländer passieren lassen musste. Ausgangs der Startkurve hatte Venus dann von der Innenbahn aus aufgeholt und Matthijssen passiert, der zog aber plötzlich nach innen. Venus behielt die Linie und senste mit dem Beiwagenrad Matthijssens Vorderrad weg. Die niederländischen Geschwister stürzten und wurden dann auch noch von den nachfolgenden Grenier/Sanders touchiert. Sie hatten letztlich noch Glück im Unglück, denn es hätte viel schlimmer ausgehen können.

Nach dem Abbruch des Laufs durch die Schiedsrichterin wurden William und Nathalie auf der Bahn behandelt. William blieb unverletzt, aber Nathalie musste mit Verdacht auf eine Schulterverletzung ins Krankenhaus abtransportiert werden. Später kam aber Entwarnung, denn es wurden „nur“ schwere Prellungen festgestellt.

Kunert hatte hier schon deutlich geführt. „Ich sah schon das Ziel vor mir, da kam die rote Flagge“, so Tommy später. „Ich dachte, oh Sch... eh.“ Die Jury entschied dann aber, das Rennen zum Zeitpunkt des Sturzes zu werten. Venus/Heiß wurden disqualifiziert, damit waren Kunert/Eibl die Champions, Matthijssen/Stellingwerf Zweite und Grenier/Sanders Dritte.

Markus Venus konnte den Ausschluss nicht nachvollziehen und fragte anfangs: „Was habe ich getan? Welchen Grund gibt es hierfür?“ Mehrere Videos belegten eindeutig, dass Ve-

nus keine Schuld vorzuwerfen war. Aber er zeigte sich dann wie sein Beifahrer Markus Heiß als absolut fairer Sportsmann: „In meinen Augen war die Schiedsrichterentscheidung eine Fehlentscheidung, aber wie beim Fußball nutzt es nichts, hinterher zu lamentieren. Was soll's? Der Markus und ich sind nach dem Ausschluss in die Box gegangen und haben das Urteil hingenommen, so bitter das auch für uns war. Wir hoffen jetzt auf die nächste EM.“

Auch William Matthijssen gab sich kurz nach dem Geschehen als fairer Sportsmann: „Venus hatte keine Schuld, das war ein Rennunfall, wie er immer passieren kann. Ich habe vorher auch einige Male etwas hart attackiert.“

Tommy Kunert jedenfalls war am Ende überglücklich: „Ich könnte alle umarmen, das war am Ende eine faire Entscheidung, denn wir haben gezeigt, dass wir heute die Besten waren.“ In der Tat waren Kunert/Eibl in diesem EM-Finale bärenstark. Dabei hatte es nicht gut begonnen, denn gleich im ersten Lauf verhakten sich die Multi-Champions mit den Briten Beard/Goodwin schon in der Startkurve und mussten dem Feld hinterherhetzen. Das gemischte niederländische Doppel Detz/van Dijk konnten sie noch einkassieren, aber Venus/Heiß waren da schon durch.

Die beiden anderen deutschen Teams, Markus Brandhofer/Tim Scheunemann und Stefan Brandhofer mit Christian Schädler im Boot, spielten erwartungsgemäß keine große Rolle auf dieser Bahn. Den Brüdern aus Gaibach liegen die längeren, rauen Bahnen eher. Markus wurde im zweiten Outing disqualifiziert und hatte später zudem einen technischen Ausfall zu verzeichnen. • Text u. Foto oben: Rudi Hagen

Markus Veras/Markus Heiß vor William Matthijssen/Nathalie Stellingwerf und Markus Brandhofer/Tim Scheuermann

Siegerehrung für Tommy Kanert/Markus Eibl (Mitte), Geo und William Matthijssen (links) sowie Christophe Grenier/Gerben Sanders (rechts). Zur Erklärung: In Finale stürzten William und Nathalie; deshalb ist Geo Matthijssen mit von der Partie • Fotos oben u. unten: Udo Bandy

Solterwagen-EM - Finale Loppersum/NL - 31.8.2013 Ergebnisse:

EM-Solterwagen-Finale: 1. Thomas Kanert/Markus Eibl, D, 12 Vorlaufpunkte; 2. William Matthijssen/Nathalie Stellingwerf, NL, 20; 3. Christophe Grenier/Gerben Sanders, NL, 6; 4. Markus Veras/Markus Heiß, D, 21; 5. Sven Holstein/Herik Aarwaa, NL, 5; 6. Marco Handrucker/Micole Babi, D/A, 7; 7. Simon Beard/Anthony Goodwin, GB, 5; 8. Mark Datz/Boris van Dijk, NL, 4; 9. Nick Hadley/Abi Radley, GB, 4; 10. Shaun Harvey/Danny Hogg, GB, 5; 11. Markus Brandhofer/Tim Scheuermann, D, 21; 12. Stefan Brandhofer/Christian Schödl, D, 2.

1-Serie: 1. Dirk Fabrik, 20 Punkte; 2. Henry van der Steen, 14; 3. Nick Lourens, 10; 4. Sjoerd Rozenberg, 9; 5. Ben-Jan Bos, 3; 6. Lars Zandvliet, 1. alle NL.

125 von Specials: 1. Mika Meijer, 16 Vorlaufpunkte; 2. Jarno de Vries, 12; 3. Dave Meijerik, 10; 4. Jaddie Rooke, 9; 5. Jeffrey Sibbens, 11; 6. William Kraft, 5; 7. Christian Wegmann, 9; 8. Michael Knapp, 9; 9. Margriet Dierck, 10; 10. Inge Slagter, 4; 11. Alwin Slagter, 4.

Shorttrack ST 21: 1. Jan Olbe Loonstra, 26 Vorlaufpunkte; 2. Maikel Dijkstra, 13; 3. Mark van Dellen, 22; 4. Richard Döl, 15; 5. Frank Hamming, 19; 6. Dirk Wierwonen, 15; 7. Wyke Vulliamis, 22; 8. Thomas Put, 14; 9. Wietze Put, 14; 10. Siebe van Delden, 11; 11. Rührle Jong, 7; 12. Roine de Jong, 2.

Shorttrack ST 21: 1. Ger-Jan Velt, 26 Vorlaufpunkte; 2. Erwin Mulder, 27; 3. Berry de Vos, 29; 4. Ruben Gijbels, 12; 5. Rindert Boonstra, 20; 6. Roy Pauw, 15; 7. Niels Horstede, 23; 8. Mark Molendijk, 22; 9. Remon Meertens, 10; 10. Evert van Til, 9; 11. Stef Harestra, 4; 12. Johan van der Meer, 4.

Gespannszene: Mit einem Abonnement von Bahnsport aktuell sind Sie informiert!